

Scientific journal
PHYSICAL AND MATHEMATICAL EDUCATION
Has been issued since 2013.

ISSN 2413-158X (online)
ISSN 2413-1571 (print)

Науковий журнал
ФІЗИКО-МАТЕМАТИЧНА ОСВІТА
Видається з 2013.

<http://fmo-journal.fizmatsspu.sumy.ua/>

Красілов А.Д. Модель розвитку кінезіологічної компетентності майбутніх фахівців з фізичної культури і спорту на засадах диференційованого підходу. Фізико-математична освіта. 2019. Випуск 4(22). Частина 2. С. 62-67.

Krasilov A. Model of development of kinesiological competence of future specialists in physical culture and sport on the basis of a differentiated approach. Physical and Mathematical Education. 2019. Issue 4(22). Part 2. P. 62-67.

DOI 10.31110/2413-1571-2019-022-4-035

А.Д. Красілов

Сумський державний педагогічний університет імені А.С.Макаренка, Україна

МОДЕЛЬ РОЗВИТКУ КІНЕЗІОЛОГІЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ З ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ І СПОРТУ НА ЗАСАДАХ ДИФЕРЕНЦІЙОВАНОГО ПІДХОДУ

АНОТАЦІЯ

Формулювання проблеми. Актуальним є соціальний запит на професійну підготовку таких фахівців, які б забезпечили раціональне використання людиною рухових можливостей на основі знань про механіку рухів людини, умінь аналізувати рухи та обирати з них раціональні для конкретного виду рухової активності, навичок професійної рухової дидактики, що у контексті професійної підготовки фахівців фізичної культури і спорту інтегрується у кінезіологічну компетентність.

Матеріали і методи. Теоретичні: аналіз та систематизація наукових джерел, інтегральний аналіз, логіко-системний аналіз, класифікація, аналогія, індукція, дедукція, узагальнення науково-теоретичних і практичних даних, педагогічне моделювання.

Результати. Розроблена модель розвитку кінезіологічної компетентності майбутніх фахівців з фізичної культури і спорту на засадах диференційованого підходу – це цілісна система структурних (мета, диференційований підхід, принципи, сутність та структура кінезіологічної компетентності майбутніх фахівців з фізичної культури і спорту, рівні її сформованості) і функціональних (практична реалізація кінезіологічної підготовки, оцінювання розвитку кінезіологічної компетентності майбутніх фахівців з фізичної культури і спорту) компонентів, що знаходяться у взаємозв'язку та взаємодії і спрямовані на забезпечення освітньої діяльності студентів ЗВО спеціальностей галузі ФКіС з метою вирішення завдань якісної спортивно-педагогічної підготовки до професійної діяльності.

Висновки. Розвиток кінезіологічної компетентності майбутніх фахівців з фізичної культури і спорту на засадах диференційованого підходу є актуальною проблемою, для вирішення якої необхідно модифікувати й удосконалити чинну систему професійної підготовки майбутніх фахівців, спрямовуючи її у бік активного застосування інноваційних видів рухової діяльності на засадах диференційованого підходу.

КЛЮЧОВІ СЛОВА: кінезіологічна компетентність; майбутні фахівці фізичної культури і спорту; диференційований підхід; професійна підготовка; розвиток; педагогічні умови; модель.

ВСТУП

Постановка проблеми. Глобалізаційні та інтеграційні процеси в українському суспільстві, динамічний розвиток технологій, визнання світовою спільнотою проблеми збереження фізичного і психологічного здоров'я як головного показника соціально-економічної зрілості членів суспільства, культури й успішності держави зумовлюють особливе ставлення до здоров'я як провідного у системі показників її розвитку та гарантії якості життя кожного громадянина. Це вимагає переосмислення й пошуку нових організаційних форм і методів навчання, які покращили б його якість та ефективність, розширили та поглибили зміст професійної підготовки, а тому актуалізує соціальний запит на професійну підготовку таких фахівців, які б забезпечили раціональне використання людиною рухових можливостей на основі знань про механіку рухів людини, умінь аналізувати рухи та обирати з них раціональні для конкретного виду рухової активності, навичок професійної рухової дидактики, що у контексті професійної підготовки фахівців фізичної культури і спорту (ФКіС) інтегрується у кінезіологічну компетентність.

При цьому пізнання функціональних та рухових можливостей доцільно у відповідності до диференційованого підходу, в основу якого покладено пристосування освітнього процесу до індивідуальних можливостей за рахунок диференціації методів, засобів, інтенсивності навчальної діяльності відносно груп, утворених з приблизно однакових за рівнем підготовленості. Проблема реалізації диференційованого підходу в процесі фізичного виховання визнається важливою і актуальною, оскільки очевидними є ознаки, що лежать в основі диференціації: стан здоров'я, рівень фізичного розвитку, конституційний тип, рівень фізичної підготовленості, рівень біологічного розвитку, властивості нервової системи, темперамент тощо. Облік вищезазначених показників має важливе значення для вдосконалення рухових здібностей, оскільки це дозволяє планувати навчально-тренувальний процес майбутніх фахівців ФКіС науково обґрунтовано, що сприятиме підвищенню його ефективності.

Аналіз актуальних досліджень. Теоретичною основою послугували фундаментальні положення теорії систем та розвитку освітніх систем, концептуальні положення щодо професійної підготовки майбутнього фахівця, психолого-педагогічні закономірності організації освітнього процесу, теоретичні засади професійної підготовки фахівця, зокрема дослідження, у яких:

– обґрунтовано положення сучасної філософії і методології професійної освіти (В. Андрущенко, І. Зязюн, В. Кремень та ін.); освіти дорослих (Л. Лук'янова, Н. Ничкало та ін.); технологізацію освітнього процесу (О. Набока, О. Пехота та ін.);

– окреслено концептуальні основи професійної підготовки фахівців у галузі фізичної культури і спорту (О. Ажиппо, П. Джурицький, О. Печко, В. Приходько, Н. Белікова, Ю. Лянной, О. Томенко, С. Хазова та ін.);

– визначено чинники, які впливають на якість професійної підготовки майбутніх фахівців ФКіС з позицій: професійної культури (В. Гриньова та ін.), майстерності (Л. Беседіна, О. Лавріненко, М. Солдатенко та ін.), творчості (О. Акімова, С. Сисоєва та ін.), професіоналізму (Н. Гузій та ін.); компетентнісний підхід до професійного розвитку особистості (Н. Бібік, В. Заболотний, О. Пометун та ін.);

– визначено методичні аспекти підготовки фахівців різних спеціалізацій для сфери фізичної культури і спорту в закладах вищої освіти (роботи А. Гладишева, Н. Гущиної, Р. Клопова, В. Пономарьова, Ю. Петренко, Д. Пятницької, О. Сайкіної та ін.);

– розкрито специфіку реалізації диференціації в процесі фізичної підготовки (В. Ареф'єв, І. Глазирін, А. Сітовський, І. Боднар, Я. Кравчук, О. Аксьонова, А. Уваров, М. Галай та ін.);

Водночас ґрунтовний аналіз наукових джерел засвідчив, що проблема розвитку кінезіологічної компетентності майбутніх фахівців з фізичної культури і спорту у процесі їх професійної підготовки у закладах вищої освіти на засадах диференційованого підходу не була предметом широкого кола досліджень вітчизняних та зарубіжних науковців.

Актуальність означеної проблеми обумовлена *суперечностями*, що виникають між:

– нагальною потребою суспільства в гармонійному фізичному і розумовому розвитку населення, навчанні молодого покоління засобом інноваційної рухової активності для збереження та зміцнення здоров'я та зниженням престижу і соціального статусу фахівця з ФКіС, що призводить до недостатньої кінезіологічної спрямованості професійної освіти таких фахівців;

– соціальним запитом на висококваліфікованих фахівців ФКіС, здатних до поліпшення якості виконання фізичних рухів на засадах кінезіології, та недостатнім рівнем сформованості у випускників ЗВО кінезіологічної компетентності;

– об'єктивною потребою ефективного розвитку кінезіологічної компетентності майбутніх фахівців ФКіС на основі диференційованого підходу та відсутністю комплексу педагогічних умов, що його забезпечують.

– потребами модернізації професійної підготовки фахівців ФКіС на засадах диференціації та відсутністю ефективних моделей розвитку у них кінезіологічної компетентності на основі диференційованого підходу.

Отже, актуальність проблеми, її соціальна значущість і недостатня дослідженість зумовили необхідність побудови моделі розвитку кінезіологічної компетентності майбутніх фахівців з фізичної культури і спорту на засадах диференційованого підходу.

Мета статті. Представити модель розвитку кінезіологічної компетентності майбутніх фахівців з фізичної культури і спорту на засадах диференційованого підходу.

МЕТОДИ ДОСЛІДЖЕННЯ

Для досягнення мети й вирішення поставлених завдань на різних етапах наукового пошуку було використано комплекс наукових методів:

– *теоретичні: аналіз та систематизація* наукових джерел з метою виявлення стану розробленості проблеми розвитку кінезіологічної компетентності майбутніх фахівців фізичної культури і спорту на засадах диференційованого підходу, з метою узагальнення практичного досвіду розвитку кінезіологічної компетентності; *термінологічний аналіз* для визначення сутності і змісту ключових дефініцій дослідження; *інтегральний аналіз* для визначення компонентів, критеріїв, показників та рівнів розвитку кінезіологічної компетентності; *логіко-системний аналіз, класифікація, аналогія, індукція, дедукція, узагальнення науково-теоретичних і практичних даних* з метою визначення педагогічних умов розвитку кінезіологічної компетентності майбутніх фахівців з фізичної культури і спорту на засадах диференційованого підходу; *педагогічне моделювання* з метою опису моделі розвитку кінезіологічної компетентності майбутніх фахівців з фізичної культури і спорту на засадах диференційованого підходу;

– *емпіричні: анкетування* з метою узагальнення практичного досвіду професійної підготовки майбутніх фахівців з фізичної культури і спорту у вітчизняних закладах вищої освіти на засадах компетентнісного та диференційованого підходів; *педагогічний експеримент* (констатувальний та формувальний); *експертне оцінювання* для визначення педагогічних умов розвитку кінезіологічної компетентності майбутніх фахівців з фізичної культури і спорту на засадах диференційованого підходу;

– *статистичні: методи* описової статистики, методи порівняння номінальних даних (критерій однорідності χ^2 Пірсона) з метою опрацювання результатів педагогічного експерименту та визначення достовірності отриманих результатів.

РЕЗУЛЬТАТИ ДОСЛІДЖЕННЯ

Нами розроблено організаційну модель розвитку кінезіологічної компетентності майбутніх фахівців з фізичної культури і спорту на засадах диференційованого підходу. Схематично ця модель показана на рис. 1.

Соціальним замовленням сучасного українського інформаційного суспільства є професійно підготовлений фахівець з фізичної культури і спорту з професійними компетентностями, зокрема, кінезіологічною компетентністю. Відповідно до цього було визначено *мету* (розвиток компонентів кінезіологічної компетентності майбутніх фахівців з фізичної культури і спорту на засадах диференційованого підходу) та *завдання*:

- 1) формування професійних мотивів та цінностей досконалості професійної діяльності у формуванні рухових дій;
- 2) забезпечення оволодіння системою кінезіологічних вмій та навичок, свідомого оволодіння системою кінезіологічних знань;
- 3) формування професійно необхідних особистісних якостей для адекватної оцінки процесу і результату своєї діяльності щодо процесу навчання руховим діям та їх корекції.

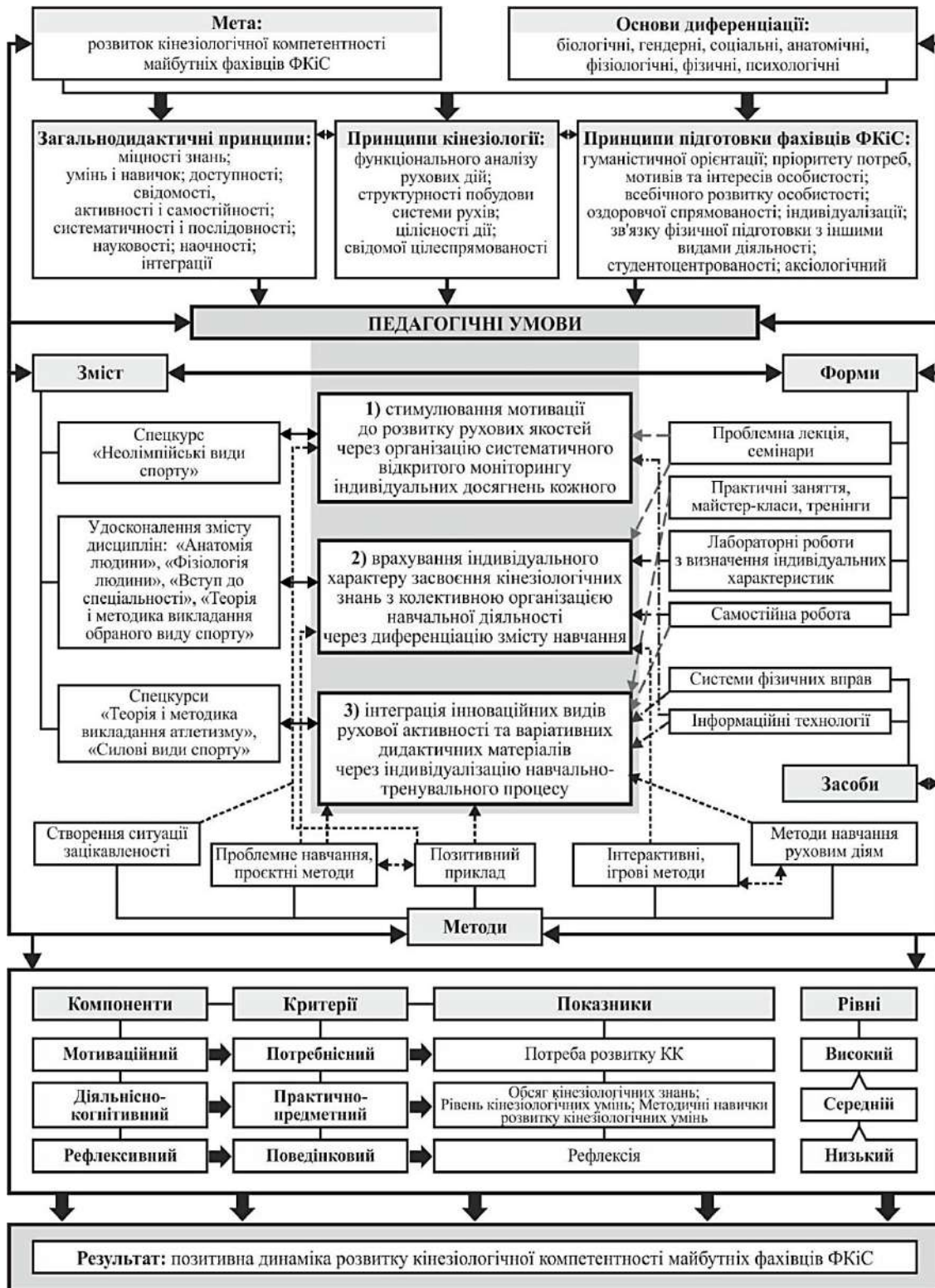

Рис. 1. Модель розвитку кінезіологічної компетентності майбутніх фахівців з фізичної культури і спорту на засадах диференційованого підходу

Базисом авторської моделі є позиції *диференційованого підходу* до професійної підготовки майбутніх фахівців з фізичної культури і спорту. Диференційований підхід у галузі ФКіС зменшує небезпеку фізичних перенавантажень, сприяє підвищенню оздоровчої ефективності занять фізичними вправами, сприяє міцному засвоєнню рухових навичок і вдосконаленню рухових якостей.

В основу моделювання розвитку кінезіологічної компетентності майбутніх фахівців з фізичної культури і спорту на засадах диференційованого підходу ми поклали *загальні дидактичні принципи* (індивідуалізації, міцності знань, умінь і навичок, доступності, свідомості, активності і самостійності, систематичності і послідовності, науковості, наочності, інтеграції), *систему принципів кінезіології* (функціонального аналізу рухових дій; структурності побудови системи рухів; цілісності дії; свідомої цілеспрямованості системи рухів) та *принципи підготовки фахівців ФКіС* (принцип гуманістичної орієнтації; принцип пріоритету потреб, мотивів та інтересів особистості; принцип всебічного розвитку особистості; принцип оздоровчої спрямованості; принцип індивідуалізації; принцип зв'язку фізичної підготовки з іншими видами діяльності; аксіологічний принцип; принцип студентоцентрованості).

Відповідно процес розвитку кінезіологічної компетентності майбутніх фахівців з фізичної культури і спорту на засадах диференційованого підходу забезпечується виокремленими нами за допомогою методу експертного оцінювання *педагогічними умовами* розвитку кінезіологічної компетентності майбутніх фахівців з фізичної культури і спорту на засадах диференційованого підходу (стимулювання мотивації до розвитку рухових якостей через організацію систематичного відкритого моніторингу індивідуальних досягнень кожного; урахування індивідуального характеру засвоєння кінезіологічних знань з колективною організацією навчальної діяльності студентів через диференціацію змісту навчання; інтеграція інноваційних видів рухової активності та варіативних дидактичних матеріалів через індивідуалізацію навчально-тренувального процесу).

Процес розвитку кінезіологічної компетентності майбутніх фахівців з фізичної культури і спорту на засадах диференційованого підходу передбачає вдосконалення *змісту* (удосконалення змісту дисциплін: Анатомія людини, Фізіологія людини, Вступ до спеціальності, Теорія і методика викладання обраного виду спорту, спецкурси «Теорія і методика викладання атлетизму», «Силові види спорту», «Неолімпійські види спорту»), *методів* (створення ситуації зацікавленості, проблемне навчання, позитивний приклад, інтерактивні, ігрові, проєктні, методи навчання руховим діям) і *засобів* (системи фізичних вправ, ІТ) навчання та *форм* (проблемна лекція, семінари, практичні заняття, лабораторні роботи з визначення індивідуальних характеристик, майстер-класи, тренінги, самостійна робота) організації навчальної діяльності студентів.

За результатами аналізу підходів до побудови критеріальної основи дослідження було розроблено діагностичний інструментарій для оцінювання рівнів: *потребнісний критерій* (показник – потреба розвитку кінезіологічної компетентності), *практично-предметний критерій* (показники – обсяг кінезіологічних знань, рівень кінезіологічних умінь; методичні навички розвитку кінезіологічних умінь), *поведінковий критерій* (показник – рефлексія). За аналізом різних підходів до визначення рівня компетентності майбутніх фахівців нами було виділено такі три *рівні розвитку кінезіологічної компетентності майбутніх фахівців з фізичної культури і спорту*: низький, середній, високий.

Розроблена модель розвитку кінезіологічної компетентності майбутніх фахівців з фізичної культури і спорту на засадах диференційованого підходу – це цілісна система структурних (мета, диференційований підход, принципи, сутність та структура кінезіологічної компетентності майбутніх фахівців з фізичної культури і спорту, рівні її сформованості) і функціональних (практична реалізація кінезіологічної підготовки, оцінювання розвитку кінезіологічної компетентності майбутніх фахівців з фізичної культури і спорту) компонентів, що знаходяться у взаємозв'язку та взаємодії і спрямовані на забезпечення освітньої діяльності студентів ЗВО спеціальної галузі ФКіС з метою вирішення завдань якісної спортивно-педагогічної підготовки до професійної діяльності.

Результатом реалізації моделі є позитивна динаміка розвитку кінезіологічної компетентності майбутніх фахівців ФКіС, котра полягає в підвищенні мотивації до розвитку кінезіологічної компетентності, зростанні потреби у руховій діяльності, набутті кінезіологічних знань, умінь, навичок та особистісних якостей, розвиток яких дає змогу розв'язувати творчі професійні задачі з формування рухових дій, умінь та навичок, а також рефлексії.

ОБГОВОРЕННЯ

Теоретичний аналіз дослідницьких позицій педагогів і психологів (О. Ажиппо (Ажиппо, 2015), П. Джуринський (Джуринський, 2015), О. Печко (Печко, 2010), В. Приходько (Приходько&Вілянський&Чернігівська, 2012), Н. Белікова (Белікова, 2014), Ю. Лянной (Лянной, 2017), О. Томенко (Томенко&Лазоренко, 2010), С. Хазова (Хазова, 2011) та ін.) дають підстави розглядати професійну підготовку майбутніх фахівців ФКіС як такий навчальний процес у ЗВО, що спрямований на формування готовності майбутніх фахівців фізичного виховання і спорту до майбутньої професійної діяльності та самовдосконалення впродовж всього життя.

Систематизація й узагальнення наукових джерел дозволили осмислити, що основними складниками професійної діяльності фахівців з фізичної культури та спорту слід вважати: фізкультурно-спортивну діяльність; мотиваційно-ціннісні орієнтири; самодисципліну, самовиховання та самовдосконалення (рухові вміння, рухові навички, фізичний розвиток, фізична підготовленість). Специфіка професійної підготовки майбутнього фахівця ФКіС ґрунтується на об'єктивних закономірностях формування рухових умінь і навичок, розвитку фізичних якостей та паралельного засвоєння знань з конкретних навчальних дисциплін природничо-наукового циклу.

Установлено, що *диференційований підхід у підготовці фахівців ФКіС* – це комплекс організаційно-педагогічних заходів, спрямованих на залучення майбутніх фахівців ФКіС до рухової активності та занять спортом на основі обліку індивідуальних відмінностей в стані здоров'я, рівня фізичного розвитку і фізичної підготовленості, мотивації фізкультурно-спортивної діяльності, а також гендерних відмінностей, створення на основі цих особливостей гомогенних груп та варіативність фізичної підготовки в цих групах. Основи диференціації у галузі ФКіС різні: біологічні, гендерні, соціальні, анатомічні, фізіологічні, фізичні, психологічні тощо.

Спираючись на дослідження Ю. Петренко (Петренко, 2018), *кінезіологічну компетентність майбутніх фахівців з фізичної культури та спорту* розглядаємо як складову їх професійної компетентності, інтегральну особистісну якість, яка поєднує ціннісні поведінкові установки, прагнення до фізичного розвитку і саморозвитку, спеціальні кінезіологічні знання, професійні кінезіологічні вміння, навички, здібності, які забезпечують якісне виконання професійних завдань і сприяють підтримці і зміцненню здоров'я людини.

Розвиток кінезіологічної компетентності майбутніх фахівців ФКіС розуміємо як процес удосконалення їхніх індивідуальних характеристик (мотивація та ціннісні орієнтації щодо використання фізичних вправ; знання про рухові дії; руховий досвід; здатність до розширення функціональних можливостей організму; самоаналіз), який базується на сприйманні рухової діяльності як базової для професійної діяльності у галузі ФКіС і реалізується через вплив на мотивацію здійснювати рухову діяльність, розвиток знань про рухові дії, розвиток рухового досвіду та здатність здійснювати рефлексію щодо неї.

Систематизація опрацьованої психолого-педагогічної та науково-методичної літератури, структурний аналіз дозволили встановити, що в якості структурних компонентів кінезіологічної компетентності майбутніх фахівців фізичної культури і спорту доцільно виокремити *мотиваційний компонент* (включає мотиви, цілі, цінності, потреби в руховій діяльності, стійкий інтерес студента до розвитку свого кінезіологічного потенціалу); *діяльнісно-когнітивний компонент* (визначається кінезіологічними вміннями, в процесі опанування яких компетентність розвивається і реалізується, а також знанняву основу розвитку компетентності); *рефлексивний компонент* (містить прагнення до кінезіологічного саморозвитку та самовдосконалення, а також рефлексію власної рухової діяльності).

ВИСНОВКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ПОДАЛЬШИХ ДОСЛІДЖЕНЬ

Система професійної підготовки майбутніх фахівців ФКіС у сучасному інформаційному суспільстві не враховує сучасного стану розвитку галузі ФКіС та не в повній мірі задовольняє вимоги соціального замовлення суспільства в орієнтації навчання на особистісний розвиток людини, на розвиток її компетентностей, і тому назріла необхідність її вдосконалення. Якість професійної підготовки у ЗВО залежить і від змістового наповнення курсів, і наявності сформованої методичної системи навчання фахових дисциплін та визначається рівнем мотивації майбутнього фахівця до професійної діяльності. Відповідно розвиток кінезіологічної компетентності майбутніх фахівців з фізичної культури і спорту на засадах диференційованого підходу у контексті розвитку інформаційного суспільства є актуальною й непересічною проблемою, для вирішення якої необхідно модифікувати й удосконалити чинну систему професійної підготовки майбутніх фахівців ФКіС, спрямовуючи її у бік активного застосування інноваційних видів рухової діяльності у галузі ФКіС на засадах диференційованого підходу. Статистичний аналіз результатів педагогічного експерименту підтверджує ефективність запропонованої моделі розвитку кінезіологічної компетентності майбутніх фахівців з фізичної культури і спорту на засадах диференційованого підходу на рівні значущості 0,05 за кожним із показників.

Перспективними напрямками подальших досліджень вважаємо: удосконалення навчально-методичного забезпечення розвитку кінезіологічної компетентності майбутніх фахівців з фізичної культури і спорту на засадах диференційованого підходу; розроблення педагогічних засад професійного самовдосконалення та неперервного професійного розвитку майбутніх фахівців з фізичної культури і спорту щодо використання положень кінезіології у професійній діяльності.

Список використаних джерел

1. Ажиппо О. Ю. Сучасний стан і проблеми індивідуалізованого навчання студентів. *Педагогіка формування творчої особистості у вищих і загальноосвітніх школах*. Запоріжжя : КПУ, 2015. Вип. 42 (95). С. 506-513.
2. Белікова Н. О. Науково-методологічні підходи до професійної підготовки сучасного фахівця з фізичного виховання та спорту. *Науковий часопис Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова. Серія № 15. «Науково-педагогічні проблеми фізичної культури (фізична культура і спорт)»*. Київ : Вид-во НПУ імені М. П. Драгоманова, 2014. Випуск ЗК(44)14. С. 91-96.
3. Джуринаський П. Б. Теоретичні і методичні засади підготовки майбутніх учителів фізичної культури до оздоровчо-розвивальної діяльності у загальноосвітній школі. *Вісник Чернігівського національного педагогічного університету. Серія: Педагогічні науки*. 2015. № 124. С. 148-151.
4. Лянной Ю. О. Теоретичні і методичні засади професійної підготовки майбутніх магістрів з фізичної реабілітації у вищих навчальних закладах : автореф. дис.... д-ра пед. наук. 13.00.04. Київ : Національний педагогічний університет імені М. П. Драгоманова, 2017. 44 с.
5. Петренко Ю. І. Основні структурні компоненти кінезіологічної компетентності майбутніх фахівців фізичної культури і спорту. *Педагогічні науки: теорія, історія, інноваційні технології*. Суми : Вид-во СумДПУ імені А.С. Макаренка, 2018. №5 (79). С.184-199.
6. Печко О. М. Становлення професійного мислення майбутнього вчителя фізичної культури у процесі педагогічної практики. *Вісник Чернігівського державного педагогічного університету імені Т. Г. Шевченка. Серія: педагогічні науки*. Чернігів : ЧДПУ, 2010. № 80. С. 107-110.
7. Приходько В. В., Вілянський В. М., Чернігівська С. А. Управління власним здоров'ям : навч. посіб. Дніпропетровськ, 2012. 124 с.
8. Томенко О. А., Лазоренко С. А. Рівень соматичного здоров'я і рухової активності студентів вищих навчальних закладів. *Слобожанський науково-спортивний вісник*. 2010. № 2. С. 17-20.
9. Хазова С. А. Развитие конкурентоспособности специалистов по физической культуре и спорту в процессе профессиональной подготовки : монография. Майкоп : Адыгейский государственный университет, 2011. 371 с.

References

1. Azhyppo O. Yu. Suchasnyi stan i problemy indyvidualizovanoho navchannia studentiv. Pedahohika formuvannia tvorchoi osobystosti u vyshchykh i zahalnoosvitnii shkolakh [The current state and problems of individualized student learning]. Zaporizhzhia : KPU, 2015. Vyp. 42 (95). S. 506 – 513. [in Ukrainian]
2. Bielikova N. O. Naukovo-metodolohichni pidkhody do profesiinoi pidhotovky suchasnoho fakhivtsia z fizychnoho vykhovannia ta sportu [Scientific and methodological approaches to the training of a modern specialist in physical education and sports]. *Naukovyi chasopys Natsionalnoho pedahohichnoho universytetu imeni M. P. Drahomanova. Serii № 15. «Naukovo-pedahohichni problemy fizychnoi kultury (fizychna kultura i sport)»*. Kyiv : Vyd-vo NPU imeni M. P. Drahomanova, 2014. Vypusk 3K(44)14. S. 91-96. [in Ukrainian].
3. Dzhurynskyi P. B. Teoretychni i metodychni zasady pidhotovky maibutnikh uchyteliv fizychnoi kultury do ozdorovcho-rozvyvalnoi diialnosti u zahalnoosvitnii shkoli [Theoretical and methodical bases of preparation of future teachers of physical culture for improving and developing activity in comprehensive school]. *Visnyk Chernihivskoho natsionalnoho pedahohichnoho universytetu. Serii: Pedahohichni nauky*. 2015. № 124. S. 148-151. [in Ukrainian].
4. Lianno Yu. O. Teoretychni i metodychni zasady profesiinoi pidhotovky maibutnikh mahistriv z fizychnoi reabilitatsii u vyshchykh navchalnykh zakladakh [Theoretical and methodical bases of professional training of future masters in physical rehabilitation in higher educational institutions] : avtoref. dys.... d-ra ped. nauk. 13.00.04. Kyiv : Natsionalnyi pedahohichnyi universytet imeni M. P. Drahomanova, 2017. 44 s. [in Ukrainian].
5. Petrenko Yu. I. Osnovni strukturni komponenty kineziolohichnoi kompetentnosti maibutnikh fakhivtsiv fizychnoi kultury i sportu [The main structural components of kinesiological competence of future specialists in physical culture and sports]. *Pedahohichni nauky: teoriia, istoriia, innovatsiini tekhnologii*. Sumy : Vyd-vo SumDPU imeni A.S. Makarenka, 2018. №5 (79). S.184-199. [in Ukrainian].
6. Pechko O. M. Stanovlennia profesiinoho myslennia maibutnoho vchytelia fizychnoi kultury u protsesi pedahohichnoi praktyky [Formation of professional thinking of the future teacher of physical culture in the process of pedagogical practice]. *Visnyk Chernihivskoho derzhavnogo pedahohichnoho universytetu imeni T. H. Shevchenka. Serii: pedahohichni nauky*. Chernihiv : ChDPU, 2010. № 80. S. 107–110. [in Ukrainian].
7. Prykhodko V. V., Vilianskyi V. M., Chernihivska S. A. Upravlinnia vlasnym zdoroviam [Managing your own health] : navch. posib. Dnipropetrovsk, 2012. 124 s. [in Ukrainian].
8. Tomenko O. A., Lazorenko S. A. Riven somatychnoho zdorovia i rukhovoï aktyvnosti studentiv vyshchykh navchalnykh zakladiv [The level of physical health and physical activity of students of higher educational institutions]. *Slobozhanskyi naukovo-sportyvnyi visnyk*. 2010. № 2. S. 17-20. [in Ukrainian].
9. Khazova S. A. Razvitie konkurentosposobnosti spetsialistov po fizicheskoj kul'ture i sportu v processe professional'noj pi`dgotovki [Development of the competitiveness of specialists in physical culture and sports in the process of professional training] : monografiya. Majkop : Ady`gejskij gosudarstvenny`j uni`versitet, 2011. 371 s. [in Russian]

MODEL OF DEVELOPMENT OF KINESIOLOGICAL COMPETENCE OF FUTURE SPECIALISTS IN PHYSICAL CULTURE AND SPORT ON THE BASIS OF A DIFFERENTIATED APPROACH

A.D. Krasilov

Makarenko Sumy State Pedagogical University, Ukraine

Abstract.

Problem formulation. *The social demand for professional training of such specialists is relevant, which would ensure the rational use of human motor abilities based on knowledge of the mechanics of human movements, the ability to analyze movements and choose from them rational for a particular type of motor activity, skills of professional motor didactics in the context of training. specialists in physical culture and sports are integrated into kinesiological competence.*

Materials and methods. *Theoretical: analysis and systematization of scientific sources, integrated analysis, logical-system analysis, classification, analogy, induction, deduction, generalization of scientific-theoretical and practical data, pedagogical modeling.*

Results. *The developed model of development of kinesiological competence of future specialists in physical culture and sports on the basis of differentiated approach is a holistic system of structural (purpose, differentiated approach, principles, essence and structure of kinesiological competence of future specialists in physical culture and sports, levels of its formation) and functional implementation of kinesiological training, assessment of the development of kinesiological competence of future specialists in physical culture and sports) components that are interconnected and interact and aimed at ensuring the educational activities of students specialties FK&S to solve problems of quality sports and pedagogical training.*

Conclusions. *The development of kinesiological competence of future specialists in physical culture and sports on the basis of a differentiated approach is an urgent problem, to solve which it is necessary to modify and improve the current system of training of future specialists, directing it towards active use of innovative motor activities on the basis of differentiated approach.*

Key words: *kinesiological competence; future specialists in physical culture and sports; differentiated approach; professional training; development; pedagogical conditions; model.*